04/09/2019

Οι τρεις απελευθερώσεις της Βορείου Ηπείρου και το χρέος μας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Βόρειος Ἤπειρος ὀνομάζεται τό βόρειο τμῆμα τῆς Ἠπείρου πού τελεῖ ἀκόμη καί σήμερα ὑπό ἀλβανική κατοχή, παρόλο πού τήν πρώτη πεντηκονταετία τοῦ 20οῦ αἰώνα ἀπελευθερώθηκε τρεῖς φορές.

Γιά πρώτη φορά ἀπελευθερώθηκε μέ τούς Βαλκανικούς πολέμους. Τό 1912-13 οἱ ἑλληνικές στρατιωτικές δυνάμεις ἐλευθέρωσαν πόλεις καί χωριά ὅλης τῆς, ἐνιαίας τότε, Ἠπείρου.

Ἡ ἐλευθερία ὅμως δέν κράτησε γιά πολύ. Κι αὐτό γιατί οἱ Μεγ. Δυνάμεις μέ τό Πρωτόκολλο τῆς Φλωρεντίας (17 Δεκεμβρίου 1913) προσήρτησαν στό κράτος τῆς Ἀλβανίας, πού οἱ ἴδιες εἶχαν ἱδρύσει στίς 29 Ἰουλίου 1913, τό βόρειο κομμάτι τῆς

Ἠπείρου.

Οἱ γνήσιοι πατριῶτες, ὅμως, μπροστά σ΄ αὐτήν τήν κατάσταση, δέν ἔμειναν ἄπραγοι. Δημιούργησαν κυβέρνηση καί κήρυξαν στίς 17 Φεβρουαρίου 1914, στό Ἀργυροκάστρο, τήν Αὐτονομία τῆς Βορ. Ἠπείρου. Ὁ τρίμηνος ἀγώνας πού διεξήχθη ὑπό ἀντίξοες συνθῆκες, στέφθηκε τελικά ἀπό ἐπιτυχία. Ἔτσι στίς 17 Μαΐου 1914 ὑπογράφεται καί ἀπό τήν Ἀλβανία τό Πρωτόκολλο τῆς Κερκύρας πού κατοχύρωνε αὐτήν τήν Αὐτονομία.

Ἡ ἔνταση βέβαια στήν Ἀλβανία συνεχίστηκε καί μετά τήν ὑπογραφή τοῦ Πρωτοκόλλου, μέ ἀποτέλεσμα τήν παραίτηση τοῦ βασιλιᾶ της καί τήν φυγή του ἀπ’ τήν χώρα τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1914. Ἐξαιτίας, λοιπόν, τοῦ χάους πού ἐπικρατοῦσε, καί γιά νά προστατευθεῖ ἡ ἑλληνική κοινότητα, ὁ ἑλληνικός στρατός, μέ τήν ἔγκριση τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, στίς 14 Ὀκτωβρίου 1914 ἔρχεται ξανά στήν Β.Ἤπειρο ὡς ἐλευθερωτής, κι ἔτσι ἡ κυβέρνηση τῆς Αὐτονομίας παραιτεῖται, ἀφοῦ ἡ ἀποστολή της εἶχε πιά τελειώσει. Μ’ αὐτόν τόν τρόπο, λοιπόν, ὁλοκληρώνεται ἡ δεύτερη ἀπελευθέρωση τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Καί πάλι ὅμως ἡ χαρά δέν κράτησε γιά πολύ, ἀφοῦ ὁ Ἐθνικός Διχασμός ἔδωσε τήν ἀφορμή στήν Ἰταλία καί στήν Γαλλία νά καταλάβουν, τό Φθινόπωρο τοῦ 1916, τήν Βόρ.Ἤπειρο (ἡ πρώτη τόν νομό Ἀργυροκάστρου καί ἡ δεύτερη τόν νομό Κορυτσᾶς) μέ τήν σύμφωνη γνώμη τῆς Ἀντάντ. Ἔτσι ὁ ἑλληνικός στρατός ἐγκαταλείπει ξανά τήν Β.Ἤπειρο στίς 10 Ὀκτωβρίου τοῦ 1916.

Μάλιστα λίγα χρόνια ἀργότερα, στίς 9 Νοεμβρίου 1921, ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰταλία καί ἡ Ἰαπωνία ἀποφασίζουν τήν ὁριστική παραχώρηση τῆς Βορείου Ἠπείρου στήν Ἀλβανία, ἡ ὁποία στό διάστημα τοῦ Μεσοπολέμου ξεκίνησε μία προσπάθεια ἀφελληνισμοῦ τῆς περιοχῆς, κάτι πού συνεχίζει μέχρι σήμερα.

Τέλος ἡ τρίτη ἀπελευθέρωση ἔγινε τό 1940-41 ὅταν τά ἑλληνικά στρατεύματα ἀφοῦ ἀπέκρουσαν τήν Ἰταλική ἐπίθεση, ἀντεπιτέθηκαν καί ἐλευθέρωσαν μεγάλο μέρος τῆς Βορείου Ἠπείρου. Ὅμως ἡ γερμανική ἐπίθεση κατά τῆς Ἑλλάδος ἄλλαξε τά δεδομένα μέ συνέπεια τήν τρίτη καί τελευταία ἀποχώρηση τοῦ νικητῆ ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπ’ τά ἅγια χώματα τῆς Βορ. Ἠπείρου.

Ἀπ΄ ὅλα αὐτά τά ἱστορικά γεγονότα, τό σημαντικότερο συμπέρασμα πού μπορεῖ κανείς νά βγάλει εἶναι ὁ διαχρονικός πόθος τῶν Ἑλλήνων γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Β. Ἠπείρου καί τήν ἕνωσή της μέ τήν Μητέρα Ἑλλάδα.

Αὐτόν τόν πόθο διατρανώσαμε κι ἐφέτος, ὅπως κάθε χρόνο, στό Δελβινάκι ἀφοῦ χρέος ὅλων τῶν Ἑλλήνων εἶναι ν’ ἀγωνίζονται γι’ αὐτόν τόν σκοπό. Κι ἄν ἡ μάχη φαίνεται δύσκολη, κι ἄν οἱ Μεγάλες Δυνάμεις τῆς ἐποχῆς μας ὑποστηρίζουν τήν

Ἀλβανία, κι ἄν οἱ πολιτικοί μας ταγοί ἀδιαφοροῦν γι’ αὐτό τό φλέγον ἐθνικό θέμα, ἄς μήν ἀπελπιζόμαστε. Δέν εἴμαστε μόνοι.

Ὅσοι πάλεψαν ὅλα αὐτά τά χρόνια (ἑκατό καί πλέον) γιά τήν δικαίωση τῆς Βορείου Ἠπείρου κι ἔχουν φύγει ἄπ’ αὐτόν τόν κόσμο, πρεσβεύουν στόν Θεό πού σύντομα θά δώσει τήν λύση ἀρκεῖ ἐμεῖς νά συνεχίσουμε τόν ἀγώνα μέχρι τήν τελική νίκη.

Ζάβαλης Γεώργιος

Τρεῖς φορές ἐλευθερώθηκε ἡ, ἀκόμα σκλάβα, Βόρειος Ἤπειρος. Τό 1912-13, τό 1914 καί τό 1940-41 οἱ Ἕλληνες στρατιῶτες πότισαν τά περήφανα βουνά της καί τίς βαθιές χαράδρες της μέ ποταμούς αἱμάτων ἀφήνοντας ἐκεῖ ὡς παρακαταθήκη τά ἱερά ὀστᾶ τους γιά νά μᾶς θυμίζουν τήν ἀνυπέρβλητη θυσία τους καί τό ἀνεξόφλητο χρέος μας!

sfeva.gr

Πηγή: Himara.gr | Ειδήσεις απ’ την Βόρειο Ήπειρο